

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

หนังสือ

- กมลชัย รัตนสกววงศ์. หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.
- จริฎ โงษณานันท์. นิติปรัชญา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.
- ชาอุทัย แสงศักดิ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร จำกัด, 2538.
- ถาวร เกียรติทับทิว. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532.
- เทศกิจ, สำนัก. ประมวลบันทึกสิ่งเกี่ยวกับงานเทศกิจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, 2532.
- นโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร, สำนัก. กรุงเทพมหานคร 2527. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอ็ม ไอ ซี ศรีเอช จำกัด, (ม.ป.ป.)
- บวรศักดิ์ อูวรรณเวช. กฎหมายมหาชน 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2536.
- _____. กฎหมายมหาชน 2. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.
- ปรีชา แยมเจริญวงศ์. การจัดการขยะมูลฝอย. จังหวัดขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.
- บัญญัติ สุทธิชัย. กฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชากฎหมายทั่วไป คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- พรชัย รัศมีแพทย์. หลักกฎหมายปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 101 คำถามเกี่ยวกับกฎหมายแรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2538.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร, สำนัก. คู่มือการปฏิบัติราชการ. กรุงเทพมหานคร: งานผลิตสื่อการ
เรียนการสอน, (ม.ป.ป.)
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชากฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่
1-7. พิมพ์ครั้งที่ 6. จังหวัดนนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- . เอกสารประกอบการสอนชุดวิชากฎหมายสิ่งแวดล้อม หน่วยที่ 8-15. พิมพ์ครั้งที่ 2. จังหวัด
นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- . เอกสารประกอบการสอนชุดวิชากฎหมายสาธารณสุขและนิติเวชศาสตร์ หน่วยที่ 1-8.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532.
- เสถียร วิชัยลักษณ์, ร้อยตำรวจโท. ผู้รวบรวม. ประชุมกฎหมายประจำศก. พระนคร: โรงพิมพ์
เคลิเมส์, 2482.
- อานนท์ อภาภิรม. ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์, 2521.
- อิสสระ นิตินันท์ประภาศ. กฎหมายปกครองเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัด คุณหินอักษรกิจ, 2527.
- บทความ
- กมลชัย รัตนสกววงศ์. กฎหมายลำดับรองของประเทศไทย. วารสารกฎหมาย 16 (ตุลาคม
2538): 66-85.
- ไชยยศ เหมะรัชตะ. มาตรการทางกฎหมายกับการแก้ไขมลพิษทางน้ำ. วารสารกฎหมาย 14
(มีนาคม 2535): 12-23.
- . การอนุรักษ์และพัฒนาคลอง: ศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. วารสาร
กฎหมาย 16 (ตุลาคม 2538): 1-15.

- นิตยา มหาผล. กฎหมายสิ่งแวดล้อม. วารสารนิติศาสตร์ 21 (มิถุนายน 2534): 166-175.
- พนม เอี่ยมประบูร. อำนาจการตราข้อบังคับขององค์กรปกครองตนเองส่วนท้องถิ่นไทย. วารสาร 24 (กันยายน 2537): 477-493.
- อำนาจ วงศ์บัณฑิต. การลงโทษพ.ร.บ.สาธารณสุข พ.ศ.2484 และการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม. วารสารนิติศาสตร์ 21 (มิถุนายน 2534): 176-184.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ร่าง)

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535 กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและ
ปล่อยสัตว์ พ.ศ.

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตรา
ไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ข้อบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ
- (2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5 ในข้อบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่
บำรุง คลอดจนให้อาหารเป็นอาจ

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่
นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์

หรือที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ 6 ให้กรุงเทพมหานคร เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โคน
- (4) กระบือ
- (5) สุนัข
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) น่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) งู
- (14) จระเข้
- (15) นก

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่
ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือ
เต็มพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ข้อ 7 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและ
ชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่
เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ
- (2) การรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ
- (4) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- (5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ 8 ในที่กรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้กองสัตวแพทย์สาธารณสุข สำนักอนามัย หรือสำนักงานเขตท้องที่ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ 9 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี หรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 11 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดห้ามการถ่าย เท หุ้ง หรือทาทิ้งขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่กรุงเทพมหานครจัดไว้ให้ กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของกรุงเทพมหานครในการเก็บแลขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตลอดจนกำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

(ร่าง)

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 ประกอบกับมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ....."

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปราะเปื้อน พ.ศ.2521

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เป้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถเข้าประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทาทิ้งขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากที่กรุงเทพมหานครจัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อใช้รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอย่างเพียงพอ โดยที่รองรับดังกล่าวต้องไม่รั่วและสามารถกันแมลงและสัตว์ได้

ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อย เชื้อ ทิ้ง หรือทาทิ้งขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครนอกอาณาเขตที่ หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปฝัง หรือถมในที่ดินใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 เพื่อประโยชน์ในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจออกคำสั่งหรือข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดวิธีการเก็บ แยก ขน ทิ้ง รวบรวม และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของอาคารหรือสถานที่ใด ๆ

(2) กำหนดจำนวน รูปแบบและชนิดของที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มี

(3) กำหนดค่าให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ความสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดมาหุ้มสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรั่วซึมออกมาภายนอกและต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคแรกมิให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบกและทางน้ำซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ โดยผ่านการตรวจรับรองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไว้บริการในยานพาหนะนั้น

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รับรองมูลฝอย

ข้อ 10 หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขน

เมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคาร หรือสถานที่นั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขน ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 11 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอย ตามข้อ 10 และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ กำหนด ให้กำหนดจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 10 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยการเผาหรือฝังหรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อ สุขลักษณะ

ข้อ 12 ห้ามมิให้ผู้ใดขุ่ยเขี่ย ขุด ขน มูลฝอยในร่องรับมูลฝอย รถหรือเรือเก็บขนมูลฝอย หรือสถานที่เก็บมูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครหรือได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 13 เจ้าพนักงานเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามบัญชีอัตราค่า ธรรมเนียมหมายเลข 1 ท้ายข้อบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้มีผลใช้บังคับแล้วให้ใช้อัตราค่า ธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมหมายเลข 2 ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 15 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมหมายเลข 1

ลำดับ	รายการ	บาท
1	ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปลูกสร้างหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	75
2	ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ไม่เกิน 500 ลิตร วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษแต่ละ 20 ลิตร เดือนละ	20 20
	ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง เกิน 500 ลิตรขึ้นไป วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	1,000 1,000
	ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	75 75

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมหมายเลข 2

ลำดับ	รายการ	บาท
1	ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งบรรจุครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ 250 เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร 150 เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง ไม่เกิน 500 ลิตร วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ 40 วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ 20 ลิตร หรือเศษของแต่ละ 20 ลิตร เดือนละ 40 ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง เกิน 500 ลิตรขึ้นไป วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ 2,000 วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ 2,000 ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ 150 เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ 150	

ภาคผนวก ก.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การควบคุมกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตให้เอกชนดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ และอัตราค่าธรรมเนียม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดอัตราค่าบริการชั้นสูงตามลักษณะ การให้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตจะพึงเรียกเก็บ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ประกอบ กับมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

(ร่าง)

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การควบคุมกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ
หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตรวจข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมกิจการรับทำการเก็บ
ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด
ค่าบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2528 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา
63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภา
กรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัติเรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมกิจการรับทำการ
เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ
คิดค่าบริการ พ.ศ."

ข้อ 2 ข้อบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้รับตรา
ไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อ
บังคับ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศ เพื่อบริการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ตามวรรคหนึ่งนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 5 ในข้อบัญญัติ

"สิ่งปฏิภูล" หมายความว่า อูจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมทั้งสิ่งของอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

"มูลฝอยติดเชื้อ" หมายความว่า มูลฝอย ซึ่งมีส่วนประกอบหรือเจือปนด้วยสิ่งที่ทำให้เกิดโรคที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตมนุษย์ รวมทั้งสิ่งของหรือเครื่องใช้ที่สัมผัสกับผู้ป่วยตลอดจนซากสัตว์หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ทดลองซึ่งถูกทิ้งออกจากสถานพยาบาล สถานประกอบการหรือสถานที่อื่น ๆ หรือสิ่งอื่นใดตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 7 ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขออนุญาตพร้อมกับหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ข้อ 8 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามความแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 9 เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติโดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน

หมวด 2

กิจการรับราชการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย

ข้อ 10 ผู้ขออนุญาตดำเนินการรับราชการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) หากเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต โดยต้องไม่เป็นผู้นี้สินสันพันตัว ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย และไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ รวมทั้งต้องมีหนังสือค้ำประกันจากธนาคารที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการในประเทศไทยในวงเงินตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร อาจยกเว้นไม่ต้องมีหนังสือค้ำประกันจากธนาคารก็ได้

(2) หากเป็นนิติบุคคลต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการรับราชการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยด้วย โดยต้องมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(3) คุณสมบัติอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 11 ผู้ขออนุญาตดำเนินการรับราชการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามแบบ สร.1 พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนที่กำหนดในข้อ 10

(2) แผนงานการดำเนินการรับราชการ เก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย ดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยที่ต้องการเก็บ ขน

(ข) วิธีการเก็บ ขน สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ

(ค) วิธีการแยกหรือคัดเลือมูลฝอยก่อนการเก็บ ขน (ถ้ามี)

(ง) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การควบคุม

เหตุรำคาญ ความปลอดภัยต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ของประชาชน

(จ) สถานที่และวิธีการ ในการกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยที่เก็บ ขน

(3) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงานและทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินการข้างต้นดังนี้

(ก) จำนวนพนักงานที่คาดว่าจะต้องมี และหน้าที่โดยสังเขป

(ข) จำนวนและประเภทของยานพาหนะและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บ ขน

(ค) สถานที่รวบรวมสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย (ถ้ามี)

ทั้งนี้ผู้ขออนุญาตต้องระบุว่าทรัพย์สินที่จะใช้ในการดำเนินการดังกล่าว สิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตและมีภาระค้ำประกันอย่างไรหรือไม่ สิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นที่ผู้ขออนุญาตจะเช่าได้เช่ามา หรือจะได้นำมาด้วยวิธีการและเงื่อนไขใด

(4) หนังสือรับรองการควบคุมงาน โดยผู้ควบคุมงานจะต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้านสุขาภิบาลหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมหรือเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการอนามัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวุฒิบัตรไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าหรือวุฒิอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(5) หลักฐานอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 12 ผู้รับใบอนุญาตที่จะประกอบกิจการตามใบอนุญาตในพื้นที่เขตใด ต้องทำหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้อำนวยความสะดวกเขตท้องที่ก่อนประกอบกิจการไม่น้อยกว่า 14 วัน จึงประกอบกิจการในเขตท้องที่นั้นได้

กรณีการดำเนินการเก็บ ขน มูลฝอย หากผู้รับใบอนุญาตเก็บ ขน มูลฝอยไม่อาจประกอบกิจการตามกำหนดเวลาที่แจ้งในหนังสือตามวรรคแรก ให้ผู้รับใบอนุญาตทำหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้อำนวยความสะดวกเขตท้องที่ทราบ ไม่น้อยกว่า 7 วัน ก่อนวันที่กำหนดเริ่มประกอบกิจการ

ข้อ 13 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดทำสัญญาเป็นหนังสือกำหนดเงื่อนไข วิธีการให้บริการ อัตราค่าบริการ และระยะเวลาในการให้บริการ ความรับผิดชอบกรณีผิดสัญญาพร้อมทั้งใบเสร็จรับเงินมอบให้ผู้รับบริการ สัญญาต้นฉบับผู้ขออนุญาตต้องพร้อมที่จะให้กรุงเทพมหานครตรวจสอบภายใน 1 ปี นับแต่วันทำสัญญา

ข้อ 14 เมื่อผู้รับใบอนุญาตเก็บ ขน มูลฝอยเลิกการให้บริการผู้รับบริการรายใด ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้อำนวยความสะดวกเขตท้องที่ล่วงหน้าก่อนเลิกการให้บริการอย่างน้อย 14 วัน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับบริการ เช่น การเปลี่ยนอัตราค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาสัญญาที่แก้ไขแล้วนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้อำนวยความสะดวกเขตท้องที่ภายในกำหนด 14 วัน นับแต่วันที่มีการตกลงแก้ไขสัญญา

ข้อ 15 ผู้รับใบอนุญาตที่ประกอบกิจการแล้วต้องปฏิบัติ ดังนี้

(1) ต้องรักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ 10 ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(2) ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้เสนอไว้ตามข้อ 11

(3) ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่เจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต

(4) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งกรุงเทพมหานคร

ข้อ 16 ผู้รับใบอนุญาตที่ได้ประกอบกิจการแล้วรายใดประสงค์จะขอยกเว้น หรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้เสนอไว้ตามข้อ 11 เช่น การเปลี่ยนตัวผู้ควบคุมงาน ต้องทำหนังสือแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาอนุญาต และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้รับอนุญาตภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากผู้รับใบอนุญาต

ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกำหนดเวลาในวรรคก่อนนั้น ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตเดิมไปก่อน

หมวด 3

กิจการรับกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ข้อ 17 ผู้ขออนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) คุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อ (1) และ (3)

(2) หากเป็นนิติบุคคลต้องเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนตามกฎหมายไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการรับกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยมีทุนจดทะเบียนจำนวนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 18 ผู้ขออนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สร.2 พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) หลักฐานที่จำเป็นเพื่อแสดงการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 17
- (2) แผนงานการดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยดังต่อไปนี้
 - (ก) ประเภทของสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ต้องการรับกำจัด
 - (ข) วิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ
 - (ค) วิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอันตราย การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การควบคุมเหตุน้ำท่วม ความปลอดภัยต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของประชาชน
- (3) รายละเอียดในการดำเนินการดังนี้
 - (ก) รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ ที่จะใช้ในการดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
 - (ข) แบบแปลนและรายละเอียดของโรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
 - (ค) แสดงหลักฐานรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน และโรงงานที่จะใช้ในการดำเนินการดังกล่าว ว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตและโดยมีภาระติดพันหรือไม่อย่างใดหรือสิ่งใดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นที่ผู้ขออนุญาตให้เช่าหรือจะเช่าหรือได้มาหรือจะไดมาด้วยวิธีการและเงื่อนไขใด
- (4) หนังสือรับรองการควบคุมงาน โดยผู้ควบคุมงานจะต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้านสุขอนามัยหรือสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย
- (5) หลักฐานอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 19 ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการ โดยส่งสำเนาสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้แทนราชการเขตท้องที่ ภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับแต่วันที่เริ่มการให้บริการ

ทั้งนี้อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้บนบัญชีอัตราค่าบริการขั้นสูงท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 20 เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกการให้บริการผู้รับบริการรายใด ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งพนักงานท้องถิ่นและผู้แทนราชการเขตท้องที่ล่วงหน้าก่อนการเลิกให้บริการอย่างน้อย 14 วัน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดในสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับบริการ เช่น การเปลี่ยนอัตราค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาสัญญาที่แก้ไขแล้วนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้อำนวยการเขตท้องที่ภายในกำหนด 14 วัน นับแต่วันที่มีการตกลงแก้ไขสัญญา

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตที่ประกอบกิจการแล้ว ต้องปฏิบัติดังนี้

(1) ต้องรักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 17 ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(2) ต้องปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ 18

(3) ต้องปฏิบัติตามให้ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต

(4) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขภาพและความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งกรุงเทพมหานคร

ข้อ 22 ผู้รับใบอนุญาตที่ได้ประกอบกิจการแล้วรายได้ประสงค์จะขอยกเว้น หรือเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ 17 ให้ใช้ความในข้อ 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 4

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ 23 เมื่อผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียม ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 24 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 25 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 26 หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 27 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ให้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 28 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 29 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้รับการออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ออกใบแทนใบอนุญาตโดยใช้แบบ สนร.4, สนร.5, สนร.6, หรือ สนร.7 ท้ายข้อบัญญัตินี้โดยมีข้อความว่าใบอนุญาตเดิม ยกวันเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. พร้อมกับประทับข้อความว่า "ใบแทน" ด้วยตัวอักษรสีแดงด้านบนใบอนุญาต และบันทึกเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. ของใบอนุญาตเดิมไว้ด้านหลังใบแทน ใบอนุญาตและต้นขั้วใบแทนใบอนุญาตโดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงนามอนุญาตไว้ด้านบนรายการต่ออายุใบอนุญาตและต้นขั้วใบแทนใบอนุญาต

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 30 ให้กำหนดแบบของคำขออนุญาต ใบอนุญาตและคำตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(1) แบบคำขออนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สนร.1

(2) แบบคำขออนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สนร.2

(3) แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือการดำเนินการกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สนร.3

(4) แบบใบอนุญาตให้ดำเนินการกิจการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สนร.4

(5) แบบใบอนุญาตให้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สร.5

(6) แบบใบอนุญาตให้ดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สร.6

(7) แบบใบอนุญาตให้ดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดย ได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สร.7

(8) แบบคำขอใบแทนใบอนุญาต ให้ใช้แบบ สร.8

(9) แบบคำร้อง ให้ใช้แบบ สร.9

ข้อ 31 ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตาม ข้อบัญญัตินี้จะเรียกค่าบริการในการให้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูงตามบัญชีอัตราค่า บริการชั้นสูงท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 32 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2534

ประกาศ ณ วันที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูง

สำหรับการบริการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ลำดับ ที่	ประเภท	อัตราค่าบริการชั้นสูงไม่เกิน	
		บาท	สตางค์
1.	รับทำการเก็บ ขน มูลฝอยทั่วไป ลูกบาศก์เมตรละ	140	—
2.	รับทำการเก็บ ขน มูลฝอยติดเชื้อ ลูกบาศก์เมตรละ	950	—
3.	รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล ลูกบาศก์เมตรละ	750	—
4.	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยโรงงานเตาเผา ดันละ	2,000	—
5.	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยโรงงานหมักทำปุ๋ย ดันละ	800	—
6.	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยวิธีฝังกลบ ดันละ	500	—
7.	รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยวิธีโรงงานตามกระบวนการ กรุงเทพมหานครรับรองลูกบาศก์เมตรละ	1,000	—
8.	ให้บริการตั้งสุขาชั่วคราว ต่อวันต่อห้อง	600	—
9.	ให้บริการรดสุขาชั่วคราว ต่อวันต่อกัน	5,800	—

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
ให้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ
หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ลำดับ ที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม	
		บาท	สตางค์
1.	รับทำการเก็บ ขน มูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ หรือสิ่งปฏิกูล	3,000	—
2.	รับทำการกำจัดมูลฝอยโดยโรงงานเตาเผา โรงงาน หมักทำปุ๋ย หรือโดยวิธีฝังกลบ	3,000	—
3.	รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยวิธีโรงงานตามกระบวนการ ที่กรุงเทพมหานครรับรอง	3,000	—
4.	ให้บริการตั้งห้องสุขาชั่วคราว	1,000	—
5.	ให้บริการสุขาชั่วคราว	1,000	—

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งสมควรควบคุม ควบคุม
หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอ การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทน
ใบอนุญาต การประกอบกิจการและอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมาตรา 32
มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535 ประกอบกับมาตรา 97 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.
2528 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ร่าง)

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ."

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- (1) การเลี้ยงม้า โคน กระบือ
- (2) การเลี้ยงสุกร
- (3) การเลี้ยงแพะ แกะ
- (4) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
- (5) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม การรีดเอาน้ำนม
- (6) การทำเนย เนยเทียม
- (7) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในวัดศาลาร โรงแรม หรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือการฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง
- (8) การพอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์
- (9) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้พอก

- (10) การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (11) การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยคอง
- (12) การทำ การหมัก การสะสม ปลาไร้ ปลาเจ้า กุ้งเจ้า
- (13) การทำ และตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม หนังหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง
- (14) การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร
โรงแรม หรือร้านข้าวแกงเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือการต้ม เพื่อปรุง
อาหารเร่ขายด้วยตนเอง
- (15) การทำสุญ
- (16) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขมันสัตว์
- (17) การอัดเอาน้ำมัน
- (18) การเคี้ยวเอาน้ำมัน กวนเชียง หมูคั่ง
- (19) การทำเส้นหมี่ ขมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
- (20) การทำมะเข
- (21) การเผาเปลือกหอย
- (22) การล้าง การรม การสะสมยางดิบ
- (23) การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (24) การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ
- (25) การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา
- (26) การทำน้ำตาล
- (27) การทำนมข้น
- (28) การทำแป้งมันปะหลัง แป้งสาธู และการทำแป้งอื่น ๆ ในตนเองเดียวกัน
- (29) การสีข้าว
- (30) การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู
- (31) การทำไม้ขีดไฟ
- (32) การทำขลแสด
- (33) การทำภาชนะดินเผา
- (34) การทำและมวนยาสูบ

- (35) การทำกระดาษทราย
- (36) การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร
- (37) การปั้นฝ้ายหรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร
- (38) การประดิษฐ์ของเครื่องใช้ด้วยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ และยาง
- (39) การสะสมหนังสัตว์ชนิดแผ่นที่ลอกแล้ว
- (40) การสะสมถ่าน
- (41) การเลื่อยและซอยไม้
- (42) การหลอม หล่อ ดี กสิ่ง ถลุงแร่ แก้ว และโลหะทุกชนิด
- (43) การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า หรือเครื่องจักร
- (44) การต่อ ประกอบ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกลไฟ
- (45) การล้าง อัด ฉีดรถยนต์
- (46) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด
- (47) การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (48) การร้อม ปั่นหินด้วยเครื่องจักร
- (49) การอัด เจาะ รีดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (50) การร้อม บดยา ด้วยเครื่องจักร
- (51) การประดิษฐ์ไม้หรืองานเป็นสิ่งของต่าง ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (52) การไส เจาะ ชุบร่อง ทำคิ้วและตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (53) การทำโลหะ เป็นภาชนะหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- (54) การพิมพ์หนังสือด้วยเครื่องจักร
- (55) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (56) การทอสี
- (57) การกรอผ้า ทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือด้วยมือที่กระดูกตั้งแต่ 5 นิ้วขึ้นไป
- (58) การสะสมหรือล้างครั่ง
- (59) การทำยาแก้นุงชนิดเหามีควัน
- (60) การทำแก้ว
- (61) การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร

- (62) การระดมหรือป่าน
- (63) การทำกระดาษต่าง ๆ
- (64) การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัสดุซีเมนต์หรือวัสดุคล้ายคลึง
- (65) การทำลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (66) การทำกาบ
- (67) การประดิษฐ์ของใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลโลลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (68) การทอเสื่อ พรม และสิ่งทออื่น ๆ
- (69) การทำ การบรรจุ การสะสม ยาฆ่าแมลง
- (70) การทำผงชูรส
- (71) การสะสมอาหารสัตว์
- (72) การขัด การทေး บดเมล็ดพืช
- (73) การโรม่ บดชั้น
- (74) การทำบรรจุเครื่องสำอาง ยาเย็บฟัน
- (75) การปะ เชื่อมยาง
- (76) การทำ การบรรจุ ยารักษาโรค
- (77) การทำสี และน้ำมันผสมสี
- (78) การทำสี
- (79) การทำ สะสมนุ้ย
- (80) การทำ ซ่อม การอัด แบคเคอรี
- (81) การการเย็บผ้าด้วยจักรเย็บผ้าเกิน 5 เครื่อง
- (82) การทำน้ำกรด
- (83) การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ
- (84) การทำ สะสมก๊าซ
- (85) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด
- (86) การประกอบกิจการโรงแรม
- (87) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

- (88) การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง
- (89) การสะสมซีเมนต์และวัตถุคล้ายคลึง
- (90) การทําหลอดกาแฟ
- (91) การอบไม้
- (92) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
- (93) การล้างฟิล์มรูปถ่ายและฟิล์มภาพยนตร์
- (94) การพิมพ์สีลงลายผ้าและสิ่งอื่น ๆ
- (95) การทําหรือประดิษฐ์ผ้าเย็บและสิ่งทีคล้ายกันที่ไม่บรรจุ หรือบรรจุในกล่องหรือซอง
- (96) การตัดโลหะโดยใช้ไฟฟ้า ก๊าซ หรือเครื่องจักร
- (97) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (98) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (99) การประดิษฐ์กระจก
- (100) การเคลื่อน ขุด วัตถุด้วยพลาสติก เซลโลลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (101) การทํา ไม้ บด หลอม หล่อ พลาสติก เซลโลลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (102) การอัดผ้าเบรค หรือผ้าครัช
- (103) การสะสม แยก ตัดเลือก หรือล้างแร่
- (104) การทําหรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (105) การทําน้ำแข็งแห้ง
- (106) การทําซอลต์ ปูนปาสเตอร์
- (107) การซักรีด อัดกลีบ กัดสีผ้า โดยใช้เครื่อง
- (108) การทําใยมะพร้าว หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (109) การทําเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (110) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว
- (111) การเก็บ ถนอมอาหาร โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป
- (112) การทํา บรรจุใบชาแห้ง ชาผง
- (113) การทําไอศกรีม

- (114) การทำอะหมี่ มั๊กกะโรนี
- (115) การสะสมถ่านโค้ก
- (116) การจัดทำมีการเดินรถหรือราว
- (117) การจัดตั้งสระว่ายน้ำ
- (118) การจัดทำมีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบ
- (119) การรับจ้างแต่งเล็บ การแกะหู การล้างตา ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (120) การสะสมวัสดุ สิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้วหรือเหลือใช้
- (121) การทำ เก็บ ขนส่ง และค้าดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (122) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์นานาชนิดในที่สาธารณะหรือเอกชน หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม
- (123) การให้บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและการบริหารร่างกาย
- (124) การแปรรูป การตาก การเก็บสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง
- (125) การแต่งผม

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4 เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามข้อ 4 ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตตามแบบ อภ.1 ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับหลักฐานตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กำหนด รวมทั้งหลักฐานตามข้อ 7 และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่นั้นต้องตั้งในบริเวณที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขังและสามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก
- (2) ต้องทำทางระบายหรือบ่อพักน้ำซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่ซึมไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

- (3) การระบายน้ำต้องไม่ทำให้เป็นที่เดือดร้อน แก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (4) ต้องมีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสียให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (5) ต้องมีการป้องกันกลิ่น เสียง แสง รังสี ความสั่นสะเทือน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า ฝ้า ครัน มูลหรือสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ข้อกำหนดดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (6) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสมและเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (7) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น
- (8) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะ เบื้ออนอันได้สุขลักษณะและเพียงพอ และต้องจัดสถานที่ให้มีเป็นที่อาศัยของสัตว์น้ำโรค
- (9) จัดให้มีสิ่งแวดล้อมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นตามหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด และต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
- (10) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีที่ขังและหรือที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ และจัดสถานที่ให้อุอยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชน และไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความทุกข์ทรมานแก่สัตว์ และให้มีการเก็บรวบรวมและกำจัดมูลสัตว์ เศษอาหาร หรือซากสัตว์ ให้ได้สุขลักษณะ
- (11) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือฝังสินค้าต้องมีที่สำหรับตากหรือฝังสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (12) สถานที่ซึ่งมีการใช้ เก็บ สะสม วัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายต้องจัดเก็บสารเคมีดังกล่าวให้ได้สุขลักษณะ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานหรือผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

- (13) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 7 อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่า สามารถใช้ประกอบการนั้นได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 8 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต งดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 6 และข้อ 7 เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างใดเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ความคุ้มครอง ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพของประชาชน

ข้อ 9 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอแล้ว ปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามข้อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบ อก.2 ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 10 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อ 4 จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องปฏิบัติตาม ข้อ 6 ให้อยู่ในสภาวะอันดี และต้องรักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (2) ต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต
- (3) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์แห่งกิจการนั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์นั้นให้พ้นจากการปนเปื้อน ผุ่นละออง แมลงวัน สัตว์อื่น ๆ หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (4) ต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ให้ออกหลักสุขาภิบาล
- (5) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญหรือโรคติดต่อ
- (6) ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานและสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 12 ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ อก.3 ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 13 การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดการประกอบกิจการ สถานที่ หรือเครื่องจักร ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบ อก.4 ท้ายข้อบัญญัตินี้และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อก.5 ท้ายข้อบัญญัตินี้แล้ว จึงจะดำเนินการได้

หากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลเกี่ยวเนื่องให้ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม ให้ชำระค่าธรรมเนียมในส่วนที่เกินจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเดิม และให้ใบอนุญาตที่มีการเปลี่ยนแปลงนี้มีอายุเหลืออยู่ต่อจากอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ 14 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อก.6 ท้ายข้อบัญญัตินี้เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิมกรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 15 การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ให้ออกใบแทนใบอนุญาตโดยใช้แบบ อก.2 ท้ายข้อบัญญัตินี้โดยมีข้อความตามใบอนุญาตเดิม ยกเว้นเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. พร้อมกับประทับข้อความว่า "ใบแทน" ด้วยตัวอักษรสีแดงด้านบนใบอนุญาต และบันทึกเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. ของใบอนุญาตเดิมไว้ด้านหลังใบแทนใบอนุญาตและต้นขั้วใบแทนใบอนุญาตโดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงนามอนุญาตไว้ด้านบนรายการต่ออายุใบอนุญาตและต้นขั้วใบแทนใบอนุญาต

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปีพ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 16 เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินกิจการ ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ อก.7 ท้ายข้อบัญญัตินี้ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ 17 ใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพซึ่งได้ออกก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 18 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหานครรักษาให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า สัญลักษณ์ในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย พา ประกอบ บรรจุ เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ ภาชนะ และของใช้ต่าง ๆ การจัดวางสินค้าและการระบายสินค้า กำหนดเวลาสำหรับจำหน่ายสินค้า และการอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอ การออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับ มาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่าง

ครุฑ

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ประกอบกับมาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานครจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ."

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่ของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"เร่ขาย" หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยมิได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่งทีใดเป็นปกติ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธี การจัดวางสินค้าในที่หนึ่งทีใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้จำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย
- (2) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด ร่มหรือผ้าใบบังแดด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร
- (3) แผงสำหรับวางขาย เช่น แคร่ เก้าอี้ โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีขนาดและความสูงจากพื้นตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (4) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอ ทั้งในระหว่างทำการค้าและหลังจากเลิกทำการค้าแล้ว
- (5) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ไว้ให้เพียงพอ
- (6) ให้นำจัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงหรือจัดวางในลักษณะอื่นตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (7) ห้ามพาด คีดตั้ง วางแผงค้า เกาะเกี่ยวสายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการขาย รวมตลอดถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับคอกต้นไม้หรือต้นไม้โดยเด็ดขาด
- (8) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้เครื่องยนต์มีเสียงดัง
- (9) ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทมหรือกระทำโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- (10) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนไปจอดบนทางเท้าเพื่อจำหน่ายสินค้า
- (11) หยุคประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวันและให้หยุดกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (12) หลังจากเลิกทำการค้า ต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่มีชักช้า
- (13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสัญลักษณ์ความคานะนาของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 7 การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6(1)-(13)

- (2) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน และสวมผ้ากันเปื้อนที่สะอาดเรียบร้อย รวมทั้งสวมรองเท้าขณะเตรียม ทำ ประกอบ บรรจุหรือจำหน่ายอาหาร
- (3) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผล มีการบาดเจ็บ การถูกฉีกหรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือ หรือนิ้วมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย
- (4) ไม่สูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหาร ในขณะเตรียม ทำ ประกอบ บรรจุหรือจำหน่ายอาหารหรือไม่อาจรับประทานอาหาร
- (5) ที่เตรียม ทำ ประกอบ บรรจุ และแพ่งวางจำหน่ายอาหาร ต้องสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร
- (6) การจำหน่ายอาหารที่ต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ จะต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ และวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 30 เซนติเมตร และต้องไม่ถ่ายเทน้ำล้างภาชนะอุปกรณ์ที่มีเศษอาหารลงพื้นหรือลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ
- (7) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายอาหารให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (8) ให้นำปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับประกอบอาหารด้วยอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์ซึ่งเป็นพาหะนำโรค รวมทั้งดูแลรักษาให้สะอาด และใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (9) ใช้น้ำสะอาดในการทำ ประกอบ บรรจุ แ่ง ล้างอาหาร ภาชนะเครื่องใช้ และปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ
- (10) ใช้วัสดุ ภาชนะอุปกรณ์ที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่หรือเตรียม ทำ ประกอบ บรรจุ และจำหน่ายอาหาร
- (11) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยแยกประเภทเป็นแบบแห้งและ เปียกที่ถูกสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอ และถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณะ
- (12) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย เตรียม ทำ ประกอบ บรรจุ และเก็บอาหาร
- (13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาดของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 8 การเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่อนุญาตให้จำหน่ายได้
- (2) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย
- (3) มุสลอยจากการเร่ขาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณะ
- (4) ในขณะที่เร่ขายสินค้า ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือส่งเสียงจนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
- (5) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน ไปจอดบนทางเท้าเพื่อขายสินค้า
- (6) หยุดประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวันและวันหยุดกรณีมีเหตุพิเศษ เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาดและอนามัยของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 9 การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 8(1)-(6)
- (2) อาหารที่เร่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย
- (3) ใช้วัสดุ ภาชนะหีบห่อที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่อาหาร
- (4) ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายอาหารให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ
- (5) จัดอาหารแยกตามประเภทของสินค้าให้เป็นระเบียบ
- (6) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้าขณะทำการเร่ขายอาหาร
- (7) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผลบริเวณมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย
- (8) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอจามรดบนอาหาร ในขณะที่ขาย
- (9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะความสะอาดและอนามัยของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 10 การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารทางน้ำ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7(10) ข้อ 8(1)(2)(4)(6) และข้อ 9(2)-(5) (7)(8)

(2) ห้ามทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำลำคลอง

(3) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของกรุงเทพมหานคร

ข้อ 11 ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายประกอบกิจการเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจ ปรากฏว่าตนเป็นพาหะของโรค และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแจ้งว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ คือ

- (1) วัณโรค
- (2) อหิวาตกโรค
- (3) ไข้ไทฟอยด์
- (4) โรคบิด
- (5) ไข้สกาส
- (6) โรคคางทูม
- (7) โรคเรื้อน
- (8) โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ
- (9) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส
- (10) โรคอื่น ๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 12 ถ้าปรากฏว่าผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่าย ผู้ใดเป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อที่ระบุไว้ในข้อ 11 ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต่อไปจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

ข้อ 13 ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยเจ้าหน้าที่หรือทางสาธารณะ ต้องอยู่ได้เงื่อนขา
ดังนี้

- (1) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ 11
- (2) เงื่อนขาอื่นตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ 14 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.1 พร้อมกับเอกสารตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวกไม่สวมแว่นตาคำ ขนาด $1 \times 1\frac{1}{2}$ นิ้วของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่าย คนละ 3 รูป เพื่อติดไว้ในทะเบียน 1 รูป ในใบอนุญาต 1 รูป และบัตรสุภาพลักษณะประจำตัวอีก 1 รูป

ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สผ.4 พร้อมกับเอกสารตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาคำขนาด $1 \times 1\frac{1}{2}$ นิ้วของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายคนละ 3 รูป เพื่อติดไว้ในทะเบียน 1 รูป ในใบอนุญาต 1 รูป และบัตรสุภาพลักษณะประจำตัวอีก 1 รูป

ข้อ 15 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำอนุญาต ตามข้อ 14 แล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนขาที่กำหนดไว้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนขาที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สผ.2 พร้อมแบบ สผ.5 และบัตรประจำตัวผู้ได้รับใบอนุญาตตามแบบ สผ.3 หรือแบบ สผ.6 แล้วแต่กรณี

ข้อ 16 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือ ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือในวันที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 17 ในขณะที่ทำการจำหน่ายสินค้าหรือระบายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนได้เสมอ และทำการจำหน่ายสินค้าหรือระบายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามประเภทสินค้าและลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ได้รับอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ต้องติดบัตรสุ่มลักษณะประจำตัวไว้ที่หน้าอกเสื้อด้านซ้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ 18 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกินหนึ่งคน และห้ามไม่ให้โอนใบอนุญาต

ข้อ 19 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าหรือระบายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.7 พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ 20 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 21 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบการต่อไป ให้ยื่นคำขอมอกเลิกการค้าเงินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.8

ข้อ 22 หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะ เปลี่ยนชนิดหรือประเภทสินค้าหรือลักษณะวิธีการจำหน่าย หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใด ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สผ.8

ข้อ 23 หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือบัตรสุ่มลักษณะประจำตัวสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม สผ.8 เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือขอบัตรสุ่มลักษณะประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตหรือบัตรสุ่มลักษณะประจำตัวเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (3) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาต และผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด $1 \times 1\frac{1}{2}$ นิ้ว จำนวนคน

ละ 3 รูป

ข้อ 24 การออกใบแทนใบอนุญาตหรือการออกบัตรสุ่มลักษณะประจำตัวใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

- (1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สผ.2 หรือแบบ สผ.5 แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบ

แทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและคืนข้าวใบแทน

- (2) บันทึกด้านหลังคืนข้าวใบอนุภาคเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุภาคเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุภาค
- (3) กรณีบัตรสุขลักษณะประจำตัว ให้ออกบัตรสุขลักษณะประจำตัวใหม่ตามแบบ สผ.3 หรือแบบ สผ.6 แล้วแต่กรณี

ข้อ 25 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ความที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุภาคเป็นเจ้าพนักงานสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.1
- (2) ใบอนุภาคจากพนักงานสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.2
- (3) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้ได้รับใบอนุภาคจากพนักงานสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.3
- (4) คำขอรับใบอนุภาคเป็นผู้เร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.4
- (5) ใบอนุภาคเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.5
- (6) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้ได้รับใบอนุภาคเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.6
- (7) คำขอต่ออายุใบอนุภาคเป็นผู้เจ้าพนักงานสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ใช้แบบ สผ.7
- (8) คำขออนุภาคการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สผ.8

ข้อ 26 ผู้ได้รับใบอนุภาคและผู้ช่วยเจ้าพนักงานต้องเจ้าพนักงานสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
ความเวลาที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ 27 ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อบริหารการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้เขียน

นายฉัตรพงษ์ ปราถณ์วิทยา เกิดวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ.2506 ที่กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528 และนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา
2530 ปัจจุบันรับราชการที่สำนักศึกษาความสะอาด กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย